

200708199/1.

Datum uitspraak: 12 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/41056 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Maastricht, van 19 november 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 oktober 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 november 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 november 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

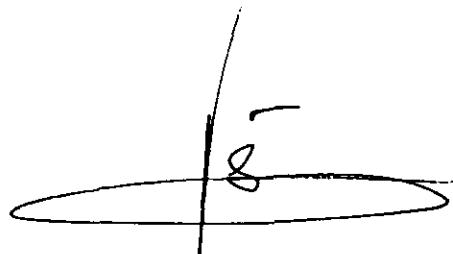
w.g. Van Gemert
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 december 2007

395.

Verzonden: 12 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

0344677440

(4)

Postadres Postbus 9109
6500HL NIJMEGEN

• Gelderland-Zuid

Regio Gelderland-Zuid
Korpsonderdeel 8 Vreemdelingenrecherche
Behandeld door F. Schellinkhout
Telefoon 0900 - 88 44
Fax 024 - 327 62 06
V-nummer / Zaak Zaak - 19/10/2007
Datum 19/10/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Ferdinand Schellinkhout, inspecteur van het regionaal politiekorps Gelderland-Zuid,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achtemaam	:	
Voorna(a)m(en)	:	
Geboortedatum	:	
Geboorteplaats	:	
Geboorteland	:	Mauritanië
Nationaliteit(en)	:	Onbekend, Mauritanië, Burger van
Geslacht	:	mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 69, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

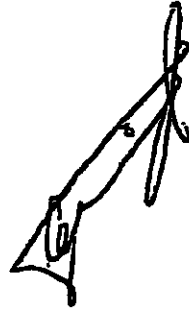
- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- geen middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats	:	Nijmegen
Datum	:	19/10/2007
Tijd	:	23:00 uur.

0344677440

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van Justitie,
de inspecteur,
F. Schelinkhout

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepsschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Rechtbank 's-Gravenhage

Zitting houdende te Maastricht
Vreemdelingenkamer

Postadres: Postbus 1888, 6201 EZ Maastricht

Bezoekadres

St Annadal 1

6214 PA Maastricht

Telefoon 043 - 3465465

Fax 043 - 3465174

AANTEKENEN
() PER FAX ((0164) 25 50 10)Ravelijn Advocaten
tav de heer mr. P.R. Klaver
Postbus 386
4600 AJ Bergen op ZoomOnderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp
JustitienummerBewaring
mevr E. Elkhtaira
043 - 3465195
043 - 8885770
19 november 2007
procedurenummer 07 / 41056 VRONTN BBij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

de procedure van te Nijmegen

Geachte heer,

Hierbij zend ik u een afschrift van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijs ik u naar de uitspraak.

23.11

Hoogachtend,

de griffier

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHTReg.nr: AWB 07 / 41056 VRONTN

UITSPRAAK, als bedoeld in artikel 94, derde lid, juncto artikel 106, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

thans verblijvende in de Detentieboot Dordrecht te
Dordrecht, eiser,

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluit: 19 oktober 2007.

Kenmerk: 9904.01.2207.

V-nummer:

Behandeling ter zitting: 12 november 2007.

I. PROCESVERLOOP

Eiser, die stelt te zijn geboren op _____ en burger van Mauritanië te zijn dan wel een onbekende nationaliteit te bezitten, is op 19 oktober 2007 in bewaring gesteld met toepassing van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

Tegen deze maatregel is namens eiser op 30 oktober 2007 beroep ingesteld bij deze rechtbank; daarbij is tevens verzocht om schadevergoeding.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden.

Het beroep is behandeld ter zitting van 12 november 2007, waarbij eiser in persoon is verschenen in de ruimte bestemd voor videoconferencing (kortweg telehoren) van de Detentieboot te Dordrecht, aldaar bijgestaan door zijn gemachtigde mr. P.R. Klaver, advocaat te Bergen op Zoom. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door drs. J.M.C. Vissers, ambtenaar ten departemente.

II. OVERWEGINGEN

Krachtens artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de in geding zijnde vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

In het kader van het gehoor als bedoeld in artikel 94, tweede lid, van de Vw 2000, is eiser d.m.v. videoconferentie op afstand gehoord in de daartoe bestemde ruimte in de Detentieboot Dordrecht. Blijkens artikel 97 van de Vw 2000 kunnen nadere regels worden vastgesteld ten aanzien van de wijze van horen van de vreemdeling. Bij Koninklijk Besluit van 8 mei 2006, Stb. 2007, 275 "Besluit houdende algemene eisen ten aanzien van het horen van personen per videoconferentie" is de mogelijkheid geïntroduceerd om de vreemdeling op afstand, per videoconferentie, te horen in een beroepsprocedure tegen een

vrijheidsontnemende maatregel.

Namens eiser is - kort en zakelijk weergegeven - aangevoerd dat zich in het dossier geen (nadere) stukken bevinden met betrekking tot de staandehouding en aanhouding van eiser, op grond waarvan eiser het ervoor houdt dat de staandehouding en de aanhouding onrechtmatig hebben plaatsgevonden en de daarop volgende maatregel van bewaring onrechtmatig is. Voorts wordt aangegeven dat verweerder ten onrechte aan de maatregel van bewaring ten grondslag heeft gelegd dat eiser zich niet aan zijn vertrektermijn zou hebben gehouden en dat hij niet beschikt over middelen van bestaan. Eiser wijst er in dit verband op dat hij verwacht onder de regeling van het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire 2000 (2007/11) (hierna: het Generaal Pardon) te vallen en een besluit te dien aanzien in Nederland af te mogen wachten, respectievelijk dat hij een uitkering ontvangt van Stichting Nidos. Gelet op het vorenstaande stelt eiser zich op het standpunt dat de bewaring dient te worden opgeheven onder toekenning van schadevergoeding aan eiser.

De rechtbank overweegt als volgt.

De rechtbank stelt vooreerst vast dat zich in het dossier een op ambtsead opgemaakt proces-verbaal van de aan de bewaring voorafgaande staandehouding bevindt, waaruit genoegzaam blijkt dat eiser is staandegehouden in verband met overtreding van de Wegenverkeerswet. Het is niet aan de rechter in vreemdelingenzaken is om te oordelen over de aanwending van andere dan bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheden. Voorts is de bevoegdheid van de bijzondere rechter in vreemdelingenzaken in de Vw 2000 beperkt tot de beoordeling van op die wet gebaseerde vrijheidsontnemingen, zodat die wet hem geen ruimte biedt om zich een oordeel te vormen over de rechtmatigheid van aan de bewaring voorafgaande aanwending van bevoegdheden op grond van andere wet- of regelgeving dan de Vw 2000. Gelet hierop komt de rechtbank in casu niet toe aan beoordeling van de staandehouding op grond van de Wegenverkeerswet.

De rechtbank overweegt voorts als volgt.

Blijkens zijn besluit van 19 oktober 2007 heeft verweerder eiser in het belang van de openbare orde en met het oog op uitzetting in bewaring gesteld. Verweerder heeft daartoe overwogen dat eiser niet in het bezit is van een geldig identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn en geen middelen van bestaan heeft.

Verweerder heeft ter zitting aangegeven dat eiser sedert 14 mei 2007 is uitgeprocedeerd en dat er concrete aanwijzingen zijn - eiser heeft in 2004 aantoonbaar in België verbleven en heeft in augustus of september 2007 (de uiterste termijn waarop een verblijfsvergunning op grond van het Generaal Pardon ambtshalve verstrekt zou moeten zijn) geen bericht ontvangen dat hij onder het Generaal Pardon valt - om aan te nemen dat hij niet in aanmerking komt voor het zogenoemde Generaal Pardon. Beantwoording van de vraag of eiser al dan niet onder het Generaal Pardon valt, valt buiten het bestek van de thans voorliggende beoordeling van (het voortduren van) de maatregel van bewaring. Gelet op de verkregen informatie houdt de rechtbank het er voor dat eiser zo al niet per 14 mei 2007 dan toch per 1 oktober 2007 geen verblijfsrecht meer heeft in Nederland. Aldus komt de rechtbank tot het oordeel dat verweerder op goede gronden aan de maatregel van bewaring ten grondslag heeft kunnen leggen dat eiser zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn.

Verweerder heeft voorts ter zitting aangegeven dat eiser niet duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan, aangezien de uitkering die eiser van de Stichting Nidos ontvangt elk moment gestopt kan worden. Daargelaten of verweerder zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat de toekomstige mogelijke gebeurtenis dat de uitkering door Nidos kan worden ingetrokken eraan in de weg staat om de middelen van bestaan waarover eiser beschikt de kwalificatie "duurzaam" te onthouden, kan daaraan naar het oordeel van rechtbank in het kader van beoordeling van de maatregel van bewaring geen

doorslaggevende betekenis toekomen, aangezien de overige gronden de maatregel kunnen dragen.

Gelet hierop bestaan ten aanzien van hem concrete aanwijzingen voor het vermoeden dat hij zich aan uitzetting zal onttrekken.

Uit de gedingstukken alsmede het verhandelde ter zitting is gebleken dat verweerder op 1 november 2007 een zogenoemd vertrekgesprek met eiser heeft gehouden.

Op 2 november 2007 is de aanvraag tot het verstrekken van een laissez-passer (hierna: lp) ten behoeve van eiser verzonden aan de lp-kamer van de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V). De lp-aanvraag is vervolgens op 8 november 2007 verzonden aan de autoriteiten van Mauretanië.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat vooralsnog niet kan worden gesteld dat geen reëel zicht op uitzetting bestaat of dat met onvoldoende voortvarendheid aan de uitzetting van eiser wordt gewerkt.

De rechtbank overweegt voorts als volgt.

De rechtbank stelt vast dat verweerder in de onderhavige zaak op vrijdag 9 november 2007 in de late namiddag stukken heeft gefaxt. Onder verwijzing naar het gestelde onder 3.5.2 en 3.5.4 van de Procesregeling vreemdelingenkamers stelt de rechtbank vast dat op de zaak betrekking hebbende stukken uiterlijk de derde werkdag vóór de zitting om 16.00 uur ter griffie ontvangen dienen te zijn. In geval van een beroep tegen een maatregel op grond van artikel 59 van de Vw 2000 dienen - ingevolge het in artikel 3.5.2, tweede lid, onder h en j van de Procesregeling vreemdelingenkamers gestelde - de in te zenden stukken in ieder geval te betreffen: een overzicht van de (voorgenomen) presentatie- en verwijderingsactiviteiten respectievelijk overige stukken die inzicht kunnen geven in de uitzetbaarheid van de vreemdeling.

De rechtbank is van oordeel dat met name gedingstukken die betrekking hebben op informatie over een vóór de termijn van drie (werk-)dagen gelegen periode, tijdig aangeleverd kunnen en derhalve dienen te worden. Bijzondere, door verweerder aan te dragen, omstandigheden daargelaten mag ten aanzien van de bedoelde informatie van verweerder verwacht worden dat hij die informatie, conform het gestelde in de Procesregeling vreemdelingenkamers, tijdig aanlevert. Verweerder heeft na het sluiten van meergenoemde drie-dagen-termijn stukken ingediend, die, gelet op de vermelde informatie, tijdig ingediend hadden kunnen worden. In de thans ter beoordeling voorliggende zaak is de rechtbank van oordeel dat aan deze niet tijdige indiening van stukken geen consequenties verbonden dienen te worden, aangezien deze stukken ter zitting genoegzaam aan de orde zijn gekomen waardoor eiser niet in zijn (proces-)belangen is geschaad.

De rechtbank wijst erop dat zij, bij toekomstige overschrijdingen van de termijn voor het indienen van stukken, gelet op de aandacht die (met name) bij verweerder hiervoor ter zitting is gevraagd, daaraan de consequenties zal verbinden die haar geraden voorkomen.

Ook overigens is de rechtbank van oordeel dat, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring niet in strijd is met de Vw 2000 en evenmin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

Gelet op het voorgaande moet de vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 van de Vw 2000 rechtmatig worden geoordeeld en dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Er bestaat geen grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe dient te worden afgewezen.

Mitsdien wordt als volgt beslist.

III. BESLISSING

De rechtbank:

- verklaart het beroep gericht tegen de bewaring ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. R.J.G.H. Seerden in tegenwoordigheid van mr. H.A.M. van de Ven als griffier en in het openbaar uitgesproken op

13 NOV. 2007

w.g. M. van de Ven

w.g. Seerden

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier.

Afschrift verzonden op:

13 NOV. 2007

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt één week na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Mr P.R. Klaver*

Mr E.R. Moes

Mr W.J. Jurgens**

Mw. Mr B.L.M. van Overloop

Mr J.J. Bronsveld

Mw. Mr C.C.W.G.M. Janssens

* gecertificeerd NMI-mediator

** lid van de Vereniging Arbeidsrecht
Advocaten Nederland (VAAN)

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
6390-C 23 NOV 2007	
ZAACNR.	200708199
AAN:	V3 99
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State Afd. bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

per telefax en per gewone post 070-365 1380

Uw ref. :
Onze ref. : 20072220/PK/CH/133827
Betreft :

Bergen op Zoom, 23 november 2007

Grievens hoger beroep inzake
procedurenummer AWB 07/41056

Geachte mevrouw, mijnheer,

Appellant in deze is/zijn geboren op IND-nr. 9904.01.2201/914.017.9133,
van Mauritiaans nationaliteit, thans verblijvende in vreemdelingenbewaring op de Detentieboot te
Dordrecht, Kerkeplaat no. 23, 3313 LC.

Appellant kiest domicilie te (4611 PP) Bergen op Zoom aan de Van der Rijtstraat no. 57, ten kantore
van de bepaaldelijk gevolmachtigde mr P.R. Klaver.
Bij deze verklaart mr P.R. Klaver bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om voor appellant het
onderhavige appelschrift in te stellen.

Het appelschrift heeft betrekking op de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Maastricht, Vreemdelingenkamer d.d. 19 november 2007, ontvangen op 20
november 2007, Awbnr 07/41056, waarbij de rechtbank het beroep van appellant ongegrond heeft
verklaard.

Deze uitspraak wordt hierbij als productie 1 overgelegd. Appellant kan zich niet verenigen met deze
uitspraak van de rechtbank zoals hiervoor omschreven en wel om de hiernavolgende redenen.

Bezoekadres: Van der Rijtstraat 57 - 4611 PP Bergen op Zoom

Correspondentieadres: Postbus 386 - 4600 AJ Bergen op Zoom • I +31(0)164 252 621 • E +31(0)164 255 010 • E info@ravelijnadvocaten.nl • www.ravelijnadvocaten.nl

Op onze dienstverlening zijn onze algemene voorwaarden van toepassing, welke onder meer een beperking van de aansprakelijkheid bevatten.
Deze voorwaarden staan op de achterzijde van deze brief en zijn ook te vinden op onze website.

Appellant heeft aan de Staatssecretaris van Justitie gevraagd om gebruik te maken van de eigen bevoegdheid. Verder is een beroep gedaan op de Generaal Pardon-regeling.

Appellant heeft aangegeven dat hij wel een vaste woon- en verblijfplaats heeft, dat hij is ingeburgerd, dat hij voldoende middelen van bestaan heeft. Appellant heeft een woonadres en is in afwachting van de Generaal Pardon-regeling. Verder heeft appellant aangegeven dat hij ten onrechte staande is gehouden.

Appellant is ten onrechte meegenomen naar het bureau. Appellant heeft op de zitting bij de rechtbank Maastricht uitvoerig naar voren gebracht dat hij niet zelf fietste maar achterop zat. De politie heeft dit ook gezien. Gevraagd is uitdrukkelijk aan de rechtbank om de verbalisanten te doen horen. Ten onrechte is daar vooralsnog van af gezien. Verder bleek het dossier zowel voor de rechtbank als voor de vreemdeling (appellant) en advocaat niet compleet. Ten onrechte is door de rechtbank geen maatregel genomen die geraden voorkomt, te weten de onmiddellijke invrijheidstelling.

Grief 1

Appellant meent dat hij ten onrechte is staande gehouden vanwege overtreding van de Wegenverkeerswet.

Toelichting

Appellant heeft de Wegenverkeerswet niet overtreden. Appellant zat achter op een fiets hetwelk de verbalisanten ook zelf hebben kunnen waarnemen.

Grief 2

Ten onrechte stelt de rechtbank dat het niet aan de rechter in vreemdelingenzaken is om te oordelen over de aanwending van anderen dan bij of krachtens de Vreemdelingenwet 2000 toegekende bevoegdheden.

Toelichting

Appellant stelt de rechtbank uitdrukkelijk te hebben gevraagd de verbalisanten onder ede te doen horen ter terechtzitting. Ten onrechte heeft de rechtbank hiervan afgezien. Aan dit verzoek heeft de rechtbank ook verder geen enkele overweging gewijd.

Appellant doet een beroep op het motiveringsbeginsel en stelt dat de rechtbank uitdrukkelijk had moeten ingaan op het weer, namelijk om de verbalisanten te horen.

Grief 3

Appellant was in afwachting van de uitslag van de Generaal Pardon-regeling. Dit gold ook voor de ketenpartners. Voor appellant gold geen vertrektermijn. Ten onrechte wordt ervan uit gegaan dat appellant was uitgeprocedeerd en dat hij zich niet aan de vertrektermijn heeft gehouden.

Toelichting

Appellant was in afwachting van de besluitvorming van het Generaal Pardon. Appellant gaf ook ter zitting aan dat hij zich niet meer hoefde te melden in afwachting van het Generaal Pardon. Eerst ter zitting heeft de IND meegedeeld dat appellant kennelijk niet voor het Generaal Pardon in aanmerking komt? Appellant heeft zich immer aan de instructies van de autoriteiten gehouden. Ten onrechte wordt ervan uitgegaan dat appellant zich niet aan de vertrektermijn heeft gehouden.

Grief 4

Ten onrechte gaat de rechtbank ervan uit dat appellant geen middelen van bestaan heeft en geen vaste woonruimte.

Toelichting

Appellant meent dat ten onrechte door de rechtbank wordt gesteld dat hij geen vast adres heeft. Appellant had een vast adres en beschikt ook over een sociaal netwerk, onder andere van vrienden, kennissen en Vluchtelingenwerk. Verder had appellant voldoende middelen van bestaan en kon hij ook zijn woonruimte financieren, zo heeft hij ook ter zitting naar voren gebracht. Hierop wordt ten onrechte niet, althans onvoldoende gemotiveerd, ingegaan door de rechtbank, althans de rechtbank geeft naar de mening van appellant hieraan te weinig waarde mee.

Grief 5

Ten onrechte stelt de rechtbank dat er concrete aanwijzingen zouden zijn dat er een vermoeden is dat appellant zich aan de uitzetting zou onttrekken.

Toelichting

Appellant stelt dat dit juist niet blijkt. Hij woonde op een vast adres en heeft zich immer aan de meldplicht gehouden. Appellant behoefde zich van de vreemdelingendienst niet meer te melden in afwachting van de Generaal Pardon-regeling. Appellant woonde op een bekend adres, had financiële middelen en heeft zich aan alle instructies van de autoriteiten gehouden.

Omdat appellant naast een fiets stond waarop hij eerst achterop had gezeten, is hij aangehouden, ten onrechte, en vervolgens in vreemdelingenbewaring gekomen. Er zijn geen concrete aanwijzingen dat hij zich aan de uitzetting zou onttrekken. Zulks in tegendeel.

Grief 6

Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte aan de vaststelling van het ontbreken van een adequaat dossier (met name het voortgangsdossier) geen consequenties heeft verbonden die haar geraden voorkomen in die zin dat de bewaring onmiddellijk dient te worden opgeheven en appellant onmiddellijk in vrijheid dient te worden gesteld.

Toelichting

Appellant heeft met de rechtbank moeten constateren dat het dossier ter zitting niet compleet was. Met name ontbrak het voortgangsdossier. Hierover heeft de IND ter zitting mondeling verklaard. Terecht dat de rechtbank constateert dat het dossier niet compleet is en dat dit wel de taak is van verweerder, IND.

Appellant meent dat de consequentie had moeten zijn: onmiddellijke invrijheidstelling. Ten onrechte is dit door de rechtbank niet toegepast.

Grief 7

Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte niet, na afweging van alle belangen, in redelijkheid gerechtvaardigd acht de opheffing van de vreemdelingenbewaring in deze.

Toelichting

Appellant meent dat gelet op de feiten en omstandigheden die zijn aangevoerd, zowel schriftelijk als ter zitting, in afweging van alle betrokken belangen, met name het individuele belang van betrokkene, in redelijkheid wel gesteld kan worden dat het gerechtvaardigd zou zijn indien de vreemdelingenbewaringsmaatregel zou worden opgeheven en appellant derhalve onmiddellijk in vrijheid gesteld zou worden onder toekenning van een schadevergoeding.

Redenen waarom appellant u verzoekt de uitspraak waartegen dit hoger beroep zich richt te vernietigen en te bepalen dat:

- I de bestreden uitspraak wordt vernietigd en te bepalen dat ook de bestreden beslissing van de Immigratie- en Naturalisatiedienst wordt vernietigd zodanig dat appellant alsnog de gevraagde verblijfsstatus wordt verleend;
- II verweerder wordt veroordeeld in de kosten van het geding.

Hoogachtend,

P.R. Klaver,
Gevolmachtigde

